

Sygn. akt IV KZ 50/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **M. C.**

skazanego z art. 189 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 2015 r.,

zażalenia złożonego przez wnioskodawcę,

na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt II AKo [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku M. C. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 5 maja 2015 r., sygn. II Ko [...], stwierdzającym brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w S., sygn. Ko [...], o zarządzeniu, postanowieniem z dnia 28 czerwca 2000 r., wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem tegoż Sądu z dnia 9 czerwca 1998 r., sygn. II K [...].

Zarządzenie to zaskarżył wnioskodawca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie przyjęto w zaskarżonym zarządzeniu, że wniosek M.C. jest niedopuszczalny z mocy ustawy. Stanowisko Sądu Najwyższego

jest konsekwentne co do tego, iż nie jest możliwe wznowienie, ani na wniosek, ani z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub stwierdzającego brak podstaw do wznowienia z urzędu (zob. postanowienia: z dnia 20 maja 2010 r., V KO 47/10, OSNKW 2010, z. 8, poz. 73; z dnia 22 stycznia 2015 r., III KO 95/14, LEX nr 1604648).

Mimo, iż nie jest możliwe wznowienie postępowania o wznowienie, co zwalnia Sąd Najwyższy z jakichkolwiek rozważań co do istnienia podstaw do wznowienia postępowania w tej sprawie z urzędu, niemniej wskazać należy skarżącemu, że protokolant nie jest członkiem składu sądu, a więc nie bierze udziału w wydawaniu orzeczeń i nie mają do niego zastosowania przepisy o wyłączeniu sędziego, co powoduje, iż protokolant nie może być podmiotem uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą wymienioną w art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

aw